

ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ДО РОЗВИТКУ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ

О.В. Скидан, д. е. н., професор
О.Г. Булуй, к. е. н., доцент
М.Ф. Плотнікова, к. е. н., доцент
І.В. Мартинчук, к. е. н.
ЖНАЕУ

Постановка проблеми. Здатність територій та суб'єктів господарювання залучати інвестиції визначає перспективи їх розвитку в умовах динамічного ринкового середовища. З позиції пріоритетних підходів держави щодо розвитку національної інвестиційної політики ставка зроблена на залучення іноземного інвестора. Створення спільних підприємств, приватизація та конверсія дозволяють залучити в тому числі стратегічних партнерів з Європи та світу. Трансформація інвестиційного механізму на локальному рівні з боку залучення мікроінвестицій для розвитку територіальних громад є дієвим джерелом розвитку національної економіки.

Правові засади інвестиційного забезпечення визначені Законами України «Про інвестиційну діяльність», «Про іноземні інвестиції», «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків», «Про іноземні інвестиції», «Про режим іноземного інвестування» та іншими нормативно-правовими актами. Питання розвитку інвестиційних процесів є в центрі уваги наукових досліджень А.С. Музиченка, А.П. Дука, З.О. Маніва, І.М. Луцького, С.Ф. Покропивного, Д.Г. Лук'яненка, О.Г. Білоруса, Б.В. Губського, В. К. Євдокименка, Т. Т. Ковальчука, А. М. Поручника, В. В. Герасимчука, Ю. К. Зайцева, І. С. Каленюка, Ю. М. Лопатинського, І. Й. Малого, А. П. Наливайка, П. Нікіфорова, Л. В. Руденка, Т. М. Циганкової та інших. Однак, динамічний характер розвитку суспільного середовища вимагає подальших досліджень у цій сфері, зокрема на галузевому рівні.

Основний матеріал. За умов гострого дефіциту капіталовкладень розв'язання завдань інтеграції у світову економіку посилюється залученням в Україну зовнішніх джерел фінансування. Практика засвідчує, що елементно-технологічна ефективність досягається мінімально за 35–40 % рівні фінансування галузевих структур на рівні реінвестування та зовнішнього забезпечення відтворювальних процесів. При цьому просте відтворення досягається на рівні 25–30 %, технічне переозброєння і реконструкція – 35–45 %, розширене – 70–75 %. Розвиток навичок, формування та підкріплення змін відбувається на основі очікувань та практичного втілення задач розвитку. Реально вкладаються зусилля в короткостроковій перспективі, коли рівень розвитку системи росте (на початку змін будь-які надбання підіймають результат на рівень вище, пізніше темпи зростання в відсотковому співвідношенні зменшуються – події розвиваються як множина малозначущих надбань – велика частина справ є опанованими, що знижує мотивацію в силу того, що прогрес стає менш помітним). Криві інвестиційних надходжень без та з залученням іноземних інвестицій характеризується динамікою подальшого розвитку внаслідок додаткового стимулювання цільових грошових потоків (динаміка наведена на прикладі галузі зеленого туризму, аналогічною є динаміка у значній кількості інших суспільно-господарюючих систем), які спонукають до дій (рис. 1), [1].

Гармонізація взаємодії елементів системи досягається за рахунок багатоманітності форм та проявів процесів підсистем, що входять до її складу. При цьому один елемент системи виконує багато функцій, а багато елементів спроможні виконувати одну функцію. Це дозволяє забезпечувати стійкість системи та страхування. Зберігаючи унікальність, самобутність та індивідуальний підхід, досягається задоволення інтересів системи та її розвиток [2–3, 6]. Механізм забезпечення вказаних задач є узгодженим з нормативно-правовими підходами в управлінні, інструментами прямого адміністрування та

економічними засобами заохочення до цілеспрямованої поведінки. Іншим моментом, що формує засади привабливості зеленого туризму для іноземних інвесторів є практика освітнього сільського туризму, що проходить етапи свого становлення в умовах територіальних громад України (рис. 2).

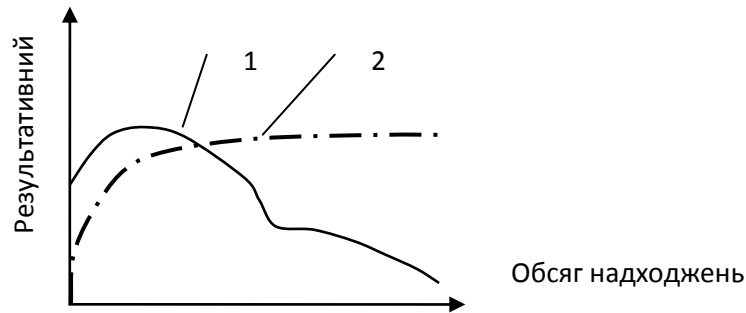

Рис. 1. Інвестиційні надходження без (1) та з (2) залученням іноземних інвестицій

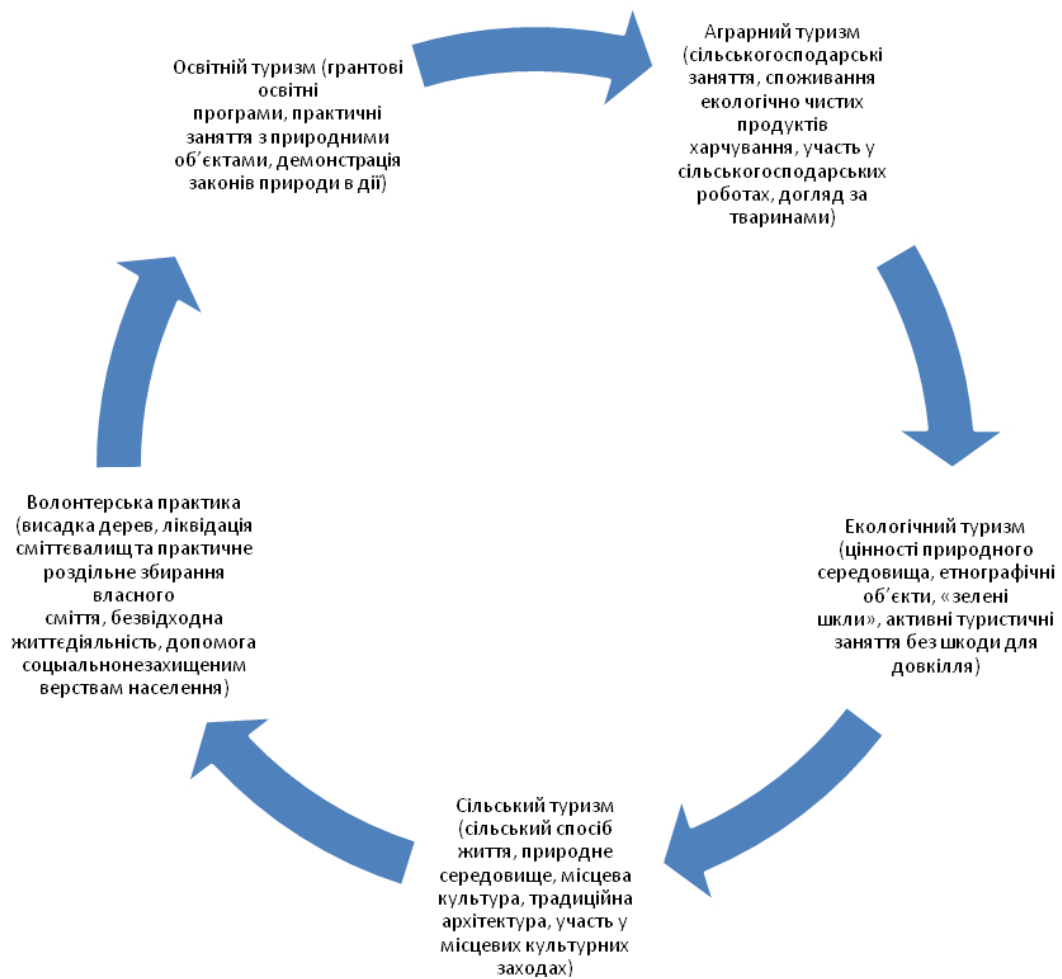

Рис. 2. Ознаки та риси зеленого освітнього сільського туризму

Останнє є механізмом розвитку потенціалу територіальної громади, бюджетного наповнення та/або підвищення розвитку людського капіталу за одночасного підвищення конкурентоспроможності майбутніх фахівців на ринку праці внаслідок набуття практичного досвіду та навичок суспільно-корисної діяльності в ігровій, конкурсній чи творчо-пошуковій формі. Орієнтований на ресурсозбереження, екологію простору та свідомості людини, організацію та облаштування зон навчання та/або відпочинку, він має практичну спрямованість та пряму інформаційність внаслідок інклюзії в процес, що

забезпечує сталість розвитку особистості та територіальної громади в умовах децентралізації владних повноважень без додаткового залучення бюджетних асигнувань. Волонтерсько-освітній характер діяльності має привабливість з позиції його реалізації та дозволяє опікуватися екологічним станом довкілля, сприяти його покращенню.

Мальовнича історико-культурна спадщина українського села, збережені народні традиції, ремесла та промисли розширюють світогляд та є базисом для перенесення спадщини, старовинних самобутніх традицій та культури на новій світоглядній основі у діяльність молоді сьогодення. Знання лікувально-рекреаційних ресурсів, в тому числі лікування травами, закалювання, милування чудовими красвидами привчає молодь до патріотизму по відношенню до своєї Малої батьківщини, країни, планети в цілому, сприяє поліпшенню умов та якості життя населення в містах, в тому числі за рахунок набуття практичних навичок спілкування зі свійськими тваринами, опанування традиційного реманенту, методикам проживання за безвідходної життєдіяльності та незалежності від комунальних структур. Економічний з позиції організації та реалізації, зелений освітній сільський туризм знайомить умовами проживання й харчування з врахуванням всіх етнічно-культурних груп, що мешкають на теренах України, особливостями побуту та сільськогосподарською діяльністю, традиціями і звичаями регіону. Можливість самообслуговування в межах кемпінгів та наметових містечок формує навички активного способу життя, може мати ознаки фауно- та флористичні, культурологічні та етнографічні.

Висновки і пропозиції. Природне середовище, місцева культура, традиційна архітектура, участь у місцевих культурних подіях, розкривають широкі можливості використання природного, матеріального і культурного потенціалу як особистості так і регіону, формують розуміння культури організованого розвитку і відпочинку, зміцнення родини за рахунок демонстрації передового досвіду родинних зв'язків, відбувається становлення середовища-платформи реалізації особистості, її розвиток.

Список використаної літератури:

1. Леванова Г. М. Устойчивое потребление: концептуальные положения и актуальность внедрения / Г. М. Леванова // Эко- и агротурим: перспективы развития на локальных территориях [Текст]: тезисы докл. II Междунар. науч.-практ. конф., 22–23 апреля 2010 г., г. Барановичи, Респ. Беларусь / редкол.: В. Н. Зуев (гл. ред.) [и др.]. – Барановичи: РИО БарГУ, 2010. – С. 247–250.
2. Павлов В. І. Інститути та інституції аграрного природокористування: регіональний вимір: Монографія / В. І. Павлов, В. М. Заремба, Ю. Г. Фесіна. – Луцьк: Надтир'я, 2008. – 212 с.
3. Писаренко П. В. Екопоселення: від фантастики до реалій Полтавщини / П. В. Писаренко, Т. О. Чайка // Вернадська ноосферна революція у розв'язанні екологічних та гуманітарних проблем. Збірник матеріалів IV Всеукраїнських Моргунівських читань із міжнародною участю, присвячених 90-річчю від дня народження видатного українця / за ред. В. І. Аранчій та ін.; відпов. за вип. П. В. Писаренко, М. М. Опара, В. Ф. Моргун. – Полтава: Дивосвіт, 2014. – С. 155 – 160.
4. Плотнікова М. Ф. Інноваційно-проектний вектор стійкого сільського розвитку / М. Ф. Плотнікова, О. Ф. Присяжнюк // Наук. пр. Полтавської держ. аграр. акад. Сер. Екон. науки. – 2014. – Вип. 1 (8), т. 1. – С. 246–255.
5. Living in harmony: inspring stories from ecovillages / Editor: Dalia Vidickiene. Vilnius: BMK Leidykla, 2013. – 124 p.